

til en kort bemærkning, men kun én kort bemærkning, til udenrigsministeren. Først hr. Holger K. Nielsen.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

To ting til ministeren: I januar 2002 handlede det jo om 50 mineryddere, der skulle sendes ud på en klart defineret opgave. Vi har siden hen stemt imod de udvidelser, der har været af styrken dernede, og derfor er der god logik i det, vi siger i dag.

For det andet vil jeg sige om den meningsmåling, at den er lavet af ABC-News. Det er jo altid usikkert med meningsmålinger, ikke mindst i et land som Afghanistan. Det er jo rigtigt nok, at der er nogle positive tilkendegivelser, men når ministeriet og ministeren siger, at det entydigt er positivt, så er det jo ikke rigtigt, så er det ren manipulation.

For det fremgår faktisk også af den undersøgelse, at tre ud af ti afghanere mener, at det er legitimt med militære angreb på de udenlandske styrker – tre ud af ti, det er ganske, ganske mange. Vi skal tænke på, at undersøgelserne er lavet over hele Afghanistan, og at vi skal ned til det sydlige Afghanistan, hvor modstanden imod de udenlandske styrker er langt, langt større end i Kabulområdet. Og det er altså en helt, helt anden situation, man finder nede i Kandahar og Helmand end det, den undersøgelse giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

I går sagde regeringen om udviklingen mellem Danmark og den muslimske verden, at det er en sag, man ikke følger dag for dag, men time for time, fordi den hele tiden udvikler sig og hele tiden skærpes. Lige præcis nu er der ingen, der ved, hvad den situation udvikler sig til, efter at en lang række aviser i Europa har bragt tegningerne fra Jyllands-Posten, der er ingen, der ved, i hvilken retning det udvikler sig, om det bliver en skærpelse, og i hvilken grad det bliver en skærpelse, og derfor kan ikke engang Forsvarets Efterretningstjeneste efter min opfattelse i øjeblikket have en helt klar vurdering af, hvordan trusselsituationen i det sydlige Afghanistan er.

Kl. 10.20

Når vi nu ved, at det er nogle styrker, der først skal sendes af sted om mange måneder, hvorfor er det så så afgørende vigtigt for regeringen at få gennemtruffet i dag, at vi stem-

mer? Det har jo ikke nogen praktisk betydning, om vi venter, til vi har et mere afklaret grundlag omkring trusselsituationen og trusselvurderingen i Afghanistan.

Jeg forstår ikke regeringens afvisning af det her; jeg forstår ikke engang motivet for den.

Hermed sluttede forhandlingen om forslaget om standsning af forslag til folketingsbeslutning og henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

Afstemning

Forslaget om, at behandlingen af beslutningsforslaget standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling, forkastedes, idet 10 (SF og EL) stemte for, 107 (V, S, DF, KF og RV) imod.

Formanden:

Vi genoptager herefter forhandlingen om anden og sidste behandling af beslutningsforslag B 64.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal naturligvis ikke fortsætte den debat, vi lige har haft, men bare gøre opmærksom på, at det er korrekt, at vi har haft en uge mere til at vurdere det her forslag og stille spørgsmål, og vi har også fået svar. Jeg vil gerne sige, at der i hvert fald er tre ting, som jeg godt vil have taget ind i debatten og gerne have svar fra regeringen på, inden vi går til afstemning, fordi det ikke er afklaret med de ting, der er kommet fra regeringen.

Det ene er spørgsmålet om fanger, der tages i Afghanistan. Der er det jo korrekt, at Danmark har indgået en aftale med den afghanske regering om, hvad der skal ske med fanger, som vi pågriber i Afghanistan, og den ser ud til at være udmærket. Men det er jo sådan, at det ikke er alle, der deltager i NATO-operationen, som har undertegnet en tilsvarende aftale med den afghanske regering, og derfor synes jeg, det er vigtigt at få at vide, hvad der sker i det omfang, at vi sammen med andre NATO-styrker tager fanger i Afghanistan. Hvilke rettigheder er der så for de pågældende fanger? Og hvad er reglerne for, at de fanger eventuelt kan videregives til USA?

Det er jo et meget vigtigt spørgsmål, fordi vi ved, at USA netop i Afghanistan ligesom i Irak har været grebet i en lang række sager om fangemishandling, og hvor vi selvfølgelig har et medansvar for en eventuel fangemishandling, hvis